

Arbejderne Hjælp i Ulykkestilsælde, og naar den — jeg vil haabe, at det vil ske i en ikke fjern Fremtid maaske gennem den høitærede Minister — garanterer Arbejderne fri Alderdomsforsørgelse, saa forekommer det mig, at naar Staten ikke tillige vil sikke Arbejderne fri Sygeforsikring — det ønsker jeg, men jeg antager ikke, at det kan ske — kunde Staten være bekjendt at sige til Arbejderne: naar I faae fri Forsikring i Ulykkestilsælde og fri Forsikring i Eders Alderdom, skulde I ogsaa give et Bidrag til at forsikre Eder i Sygdomstilsælde, og denne Forpligtelse skal gjælde Alle. Det er det, som man er ænstelig for, at den skal gjælde Alle; thi man har sagt, at det vil være et Brud paa Udviklingen. Det er Noget, som de ærede Landsstingstalere stadig allesammen have været enige om; der har været den skjønneste Enighed jaavel mellem Høire og Venstre i Landsstinget som tildels mellem den høitærede Minister og Landsstinget om, at det vilde være et Brud paa Udviklingen at etablere Tvangsygefasker. Jeg kan ikke indse, at det er saa; tværtimod, som jeg før gjorde opmærksom paa, naar en Sag er ganske fremmed i et Folk eller i en vis Kreds af et Folk, er det et Brud paa Udviklingen at paatvinge dem den. Dersom der f. Ex. var et Folk, som slet ikke kjendte noget til privat Undervisning, hvor det var Stik, at Forældrene aldrig nogensinde mnderviste deres Børn, vilde det være et Brud paa Udviklingen paa en Gang at indføre Tvangsundervisning, men hvor det har været ret hyppigt, at Forældre underviste deres Børn, hvor altsaa den frivillige Undervisning har naaet et temmelig betydelig Omfang, vilde det ikke være noget Brud paa Udviklingen men tværtimod en Konsekvens af Udviklingen, om man der indførte en Tvangsundervisning. Nei, jeg skal sige den høitærede Minister, hvorledes vi skulle bære os ad, hvis vi ikke ville gøre Brud paa Udviklingen i dette Tilfælde. Saa skulde vi nemlig lade Sygefaskerne skotte sig selv — det er det liberalistiske Statsprincip — og sige: det kan være meget godt med alle disse Sygefasker, men de tomme ikke Staten ved, dem skal den ikke tage sig af; det er den liberalistiske Statsgrundsaetning, at Staten ikke tager sig af saadanne private Geschæfter. Men naar Staten, saaledes som Lovforslaget jo gaar ud paa, vil begynde at organisere Sygefaskerne, og naar Staten vil begynde at sikke disse Sygefasker et større eller mindre Tilskud, saa er efter min Mening Staten paa en vis Maade ogsaa berettiget til at sige: naar vi tage os af de og de Ting, saa skal det ogsaa være en alminde-

lig Sag, og saa skal den gjælde Alle. Der er ganske vist et Brud paa Udviklingen baade i Sygefaskelovforslaget og i Ulykkestilsældelovforslaget, men Bruddet ligger paa et noget andet Sted, end den høitærede Minister maaske tror. Bruddet paa Udviklingen i Ulykkesforsikringen ligger deri, at Ministeren vil tvinge alle Landets Arbeidsgivere til at forsikre deres Arbejdere, og det er et elegant Brud paa Udviklingen, hvad den høitærede Minister ogsaa sik at vide mange Gange oppe i Landsstinget — det er maaske derfor, at vi ikke have set Noget til Ulykkesforsikringslovforslaget endnu, det ligger endnu i Landsstinget, og jeg vil anbefale den meget ærede Minister at gøre Noget for, at dette Lovforslag, det bedste af de Lovforslag, den høitærede Minister vistnok nogensinde har forelagt, kommer noget videre. Men altsaa, Bruddet paa Udviklingen bestaar i, at Ministeren vil tvinge Arbeidsgiverne til at forsikre deres Arbejdere, og at han vil garantere Sygefaskerne selv Statstilskud. Jeg har selvfølgelig ikke det fjerneste mod dette Brud paa Udviklingen, men det forekommer mig, at naar man dog gjør Brud paa Udviklingen, kan man lige saa godt tage Skridtet fuldt ud i Sygefaskelovforslaget som i Ulykkesforsikringslovforslaget, og jeg tillader mig at tvivle om — og i saa Henseende kan jeg slutte mig til den første Taler — at det Forslag, som den høitærede Minister her har forelagt, vil bidrage noget Synderligt til at forøge Sygefaskernes Antal her i Landet. Jeg kan gjøre de Indvendinger, som den ærede forrige Taler gjorde, til mine, at der kan være Rimelighed for, at Sygefaskerne ville miste Alt det, som de nu have ad Frivillighedens Vej, ved frivillige Tilskud fra Kommunerne, Uresmedlemmer osv.; og det kan være Mulighed for, at Lægerne ville sætte Honoraret betydeligt op, saa at det er meget tvivlsomt, om Sygefaskerne ville have nogen virkelig Gavn af Forslaget, saaledes som det foreligger. Og hvis saa Sygefaskerbevægelsen ikke gaar fremad ved Hjælp af dette Lovforslag, hvis det altsaa gaar her som i Tydskland, at Sygefaskerbevægelsen, efter at have faaet nogle mindre Begyntigelser, gaar tilbage, vil der ikke alene være tilspiet Sygefaskerbevægelsen et Nederlag, men saa vil ogsaa Ulykkesforsikringsloven miste sin Virkning i de allerfleste Tilfælde. Det er i det Hele taget det Giendommelige ved dette Lovforslag, at det skal danne Grundvolden for en hel Del andre Forslag, som den høitærede Minister enten har fremstillet eller mulig har tænkt sig at fremstille. For det første skal Sygefaskelovforslaget danne Grundvolden for Ulykkesfor-